

58^a Cantada d'havaneres

de Calella de Palafrugell

5 de juliol de 2025

Neus Mar i Les Joves Veus del Mar
Peix Fregit · Port-Bo · Terra Endins

Quan arriba l'estiu, Calella de Palafrugell recupera una de les imatges més estimades del nostre calendari cultural. La Cantada d'Havaneres torna a omplir la platja del Port Bo i tot l'entorn de música, emoció i memòria col·lectiva. I ho fa amb la mateixa essència que l'ha fet gran: l'estima pel territori i la música.

Avui celebrem 58 edicions d'un esdeveniment que va néixer modestament, vinculat a la presentació d'un llibre que volia preservar la memòria oral de les havaneres. Aquell gest, pensat per evitar que una part de la nostra cultura es perdés, es va convertir amb els anys en una cita multitudinària i molt esperada, que reuneix milers de persones a Calella i arriba a centenars de milers més arreu del país.

La Cantada és també una manera de recordar-nos que la cultura popular, quan s'estima i es cuida, pot tenir tota la projecció que es mereix. En aquest sentit, els últims mesos hem inaugurat un monument dedicat a l'havanera que dona la benvinguda a tothom que s'acosta a Calella i a Llafranc, recordant-nos el valor que ens aporta aquest gènere musical. Per això, hi seguim apostant com a element clau del nostre patrimoni immaterial, de la nostra identitat i de la projecció cultural del municipi.

A totes les persones que heu fet possible que aquest vespre sigui especial: gràcies.

I a tothom, gaudiu-ne intensament.

Laura Millán
Alcaldeessa de Palafrugell

ÍNDEX

NEUS MAR I LES JOVES VEUS DEL MAR

Què t'ha dit el mar? - Clara Bonfill	4
Mare vull ser pescador - Antònia Vilàs	5
La remendadora - Neus Mar / Emilio Sánchez	6
Vestida de nit - Càstor Pérez / Glòria Cruz	7
La caña dulce - Popular	8

PEIX FREGIT

El cafetal - Popular	9
Lluny de ma terra - Jacint Verdaguer / Josep Bastons	10
La perla - Eduardo Blasco / Autor desconegut	11
Mare si jo fos mariner - Miquel Martí i Pol / Josep Bastons	12
El clavel - Popular	13

TERRA ENDINS

Mar Endins - Salvador Donato	14
Tamariu - Narcisa Oliver / Josep Bastons	15
La barca abandonada - Josep M ^a Ministral / Salvador Dabau	16
Blancas como palomas - Luis Arámburu	17
Lola la tavernera - Carles Casanovas / Josep Bastons	18

PORT-BO

Salió de Jamaica - Popular	19
Malalt d'amor - Carles Casanovas / Emili Juanals	20
Barcarola - Popular	21
El Capità - Carles Casanovas / Antoni Mas	22
Lejos de ti - A. Alcalde Valladares / Pablo Perlado	23

CANTS CONJUNTS

Mariner de terra endins - Narcisa Oliver / Josep Bastons	24
La bella Lola - Popular	25
La gavina - Frederic Sirés	26

Què t'ha dit el mar?

Lletra i música: Clara Bonfill

El mar, sap totes les preguntes,
el mar, té totes les respostes,
el mar, s'empassa les penes,
i el mar, et torna una brisa.

El mar, estora d'aigua i de sal,
el mar, la vida a dins d'un mirall,
el mar, em mira amb tendresa,
i el mar, m'arrenca un somriure.

Què t'ha dit el mar? Què li has preguntat?
T'ha parlat de mi? Te l'has escoltat?
Li he dit tantes coses, l'he fet tremolar
Que l'amor que sento és gran, és gran com el mar.

El mar, camina sempre al meu costat,
el mar, el meu futur esbatanat,
el mar, sospira i m'abraça,
i el mar, em fa tornar a viure.

Què t'ha dit el mar? Què li has preguntat?
T'ha parlat de mi? Te l'has escoltat?
Li he dit tantes coses, l'he fet tremolar
Que l'amor que sento és gran, és gran com el mar.

Neus Mar i Les Joves Veus Del Mar

Mare vull ser pescador

Lletra i música: Antònia Vilàs

A un poble de pescadors
entre el mar i la muntanya,
una mare al seu fill
l'inculcà que fóra frare.

A dalt d'un vell monestir
un jove amb hàbit de frare,
tot contemplant el blau mar,
tot contemplant el blau mar,
així a sa mare li parla:

Mare, vull ser pescador
no m'ho privis dolça mare,
ja sé amb quanta buidor
et deixar la mort del pare.

Mare, vull ser pescador
vull ser pescador i no frare,
que sóc fill de pescador
i malgrat el teu dolor
jo tinc les venes salades.
Mare vull fer-me a la mar,
Mare vull fer-me a la mar,
i que em bressin les onades.

A un poble de pescadors
davant la Verge del Carme,
prega una mare amb fervor
veient la mar abrivada.

Prega que torni el seu fill
que marxar amb la mar en cal-
ma,
i mentre resa plorant,
en aquell precís instant,
torna el fill i així li parla:

Mare, vull ser pescador
no m'ho privis dolça mare.

Neus Mar i Les Joves Veus Del Mar

La remendadora

Lletra: Neus Mar. Música: Emilio Sánchez

Mar endins entren les barques
quan el sol ja trenca a l'alba
reflectida en la mirada
l'enyorança del retorn.

Asseguda a la cadira
de vímet, modesta i vella,
té perduda la mirada
mar endins, a l'horitzó.

Torna, vull teixir les teves xarxes,
apedaçant fort la vida, fil a fil al teu costat.

Un vaixell de lluny s'atansa
obre el cor, batega amb força,
i un sospir amb esperança
li diu fort "ell ja és aquí"...

Torna, vull teixir les teves xarxes,
apedaçant fort la vida, fil a fil al teu costat.

Mira'm i estenem plegats les xarxes
estimant ben fort la vida
quan et tinc a la meu costat.

Neus Mar i Les Joves Veus Del Mar

Vestida de nit

Lletra: Glòria Cruz. Música: Càstor Pérez

Pinto les notes d'una havanera
blava com l'aigua d'un mar
antic,
blanca d'escuma, dolça com
l'aire
gris de gavines, daurada
d'imatges, vestida de nit.

Miro el paisatge, cerco pa-
raules,
que omplin els versos sense
neguit.
Els pins m'abracen, sento com
callen,
el vent s'emporta tot l'horitzó.

Si pogués fer-me escata i
amagar-me a la platja,
per sentir sons i tardes del
passat,
d'aquest món d'enyorança,
amor i calma, perfumat de
lluna, foc i rom.

Si pogués enfil·lar-me a l'onada
més alta
i guarnir de palmeres el
record,
escampant amb canyella totes
les cales
i amb petxines fer-lis un
bressol.

Els vells em parlen plens de
tendresa

d'hores viscudes amb emoció,
joves encara, forts i valents
prínceps de xarxa, herois
de tempesta, amics del bon
temps.

Els ulls inventen noves his-
tòries,
vaixells que tornen d'un lloc
de sol.
Porten tonades, enamorades,
Dones i Pàtria, veles i flors.

Si pogués fer-me escata i
amagar-me a la platja,
per sentir sons i tardes del
passat,
d'aquest món d'enyorança,
amor i calma, perfumat de
lluna, foc i rom.

Si pogués enfil·lar-me a l'onada
més alta
i guarnir de palmeres el
record,
escampant amb canyella totes
les cales
i amb petxines fer-lis un
bressol.

Neus Mar i Les Joves Veus Del Mar

La caña dulce

Popular

Estando yo una mañana
triste y lloroso mirando al
mar,
me encontré con una mulata
que me mostraba su delantal.
Me encontré con una mulata
que me mostraba su delantal.

Yo la miraba, yo la miraba y
me sonreía.
Y al mismo tiempo, al mismo
tiempo yo le decía:
Sal, mulatita. Salte del mar.

Que a mí me gusta, que a mí
me encanta,
que a mí me gusta tu delantal.
Que a mí me gusta, que a mí
me encanta
que a mí me gusta tu delantal.

Sus ojos eran azules
como las olas del mar de
amor,
y su cinturita curvada
como la caña del pescador,
y su cinturita curvada
como la caña del pescador.

Quiéreme niña, quiéreme
niña, quiéreme siempre,
quiéreme tanto, quiéreme
tanto como te quiero,
a cambio de eso, yo te daré...

La caña dulce, la dulce caña,
la caña dulce, y el buen café.
La caña dulce, la dulce caña,
la caña dulce y el buen café.

Neus Mar i Les Joves Veus Del Mar

El cafetal

Popular

En un rico cafetal
que tiene la habana entera,
allí juntito a una palmera
te vi mulata angelical.

Y des de entonces
sueño y deliro,
por ti suspiro,
muero de amor.

Camagüeyana por Dios
ten compasión de mí,
que mi desgracia es
ser del Camagüey.

Peix Fregit

Lluny de ma terra

Lletra: Jacint Verdaguer. Música: Josep Bastons

Quan a Cuba jo arribí
me n'aní a l'hermosa platja,
a la platja d'Orient
que mira l'indret d'Espanya.

Davant mos plorosos ulls
papalloneja una barca,
on canten els mariners
una havanera galana.

Cantau, mariners, cantau,
no sou com jo, lluny de la
pàtria!

Cantau, mariners, cantau
no sou com jo, lluny de la
pàtria!

A plorar mon desconhort
m'asseguí sota una palma,
los aucellets al voltant
estaven, canta que canta;

La gavina dins del mar,
lo sinsó dins de la branca.
Mes ai! l'alegre cançó
fa més trista ma enyorança.

Cantau, aucellets, cantau
no sou com jo, lluny de la
pàtria!

Cantau, aucellets, cantau
no sou com jo, lluny de la
pàtria!

Cantau, mariners, cantau.

Peix Fregit

La perla

Lletra: Eduardo Blasco. Música: Autor desconegut

En el fondo del mar
nació la perla
y en la alta sierra
la violeta azul,
y allá en las noches
la aurora y el rocío
y en mis ensueños
y en mis ensueños, tú.

Murió la perla
en imperial corona,
y en búcaro gentil
la casta flor,
y allá en las noches
la aurora y el rocío
y en mis ensueños
y en mis ensueños, tú.

Murió la perla
en imperial corona,
y en búcaro gentil
la casta flor,
y allá en las noches
la aurora y el rocío,
y en mis ensueños
aún perduras tú.

Y en mis ensueños
jamás morirás tú.

Mare si fos mariner

Lletra: Miquel Martí i Pol. Música: Josep Bastons

Mare si fos mariner,
mariner de bona traça,
me n'iria mar endins
tot sol amb la meva barca.

El vent fora un crit de goig
la vela coloma blanca
i el cor d'un blau com d'encís
i els ulls d'un verd d'esperança.

Mare si fos mariner,
mariner de bona traça,
me n'iria mar endins
tot sol amb la meva barca.

Us faria adéu al port,
un adéu ple d'enyorança,
entre l'escalem i el pit
m'enduria el goig de l'aire,
la verdor fina dels pins...
la llum de les vinyes clares.

Mare si fos mariner,
tot sol amb la meva barca,
aniria a cercar l'amor
per ports i cales llunyanes.

Gallardet a dalt del pal
perquè encaminés la passa
i l'olor de fonoll marí
entre el meu pit i l'escalem.

Mare si fos mariner,
tot sol amb la meva barca,
aniria a cercar l'amor
per mars de somni i rondalla.

L'amor seria molt lluny,
si en caldrien de jornades...
de nits guaitaria el cel
de dies la mar tan blava...
veuria passar vaixells
vinguts de terres estranyes.

Mare si fos mariner,
mariner de bona traça,
me n'iria mar endins
tot sol amb la meva barca.

Tot sol amb la meva barca...
Mare si fos mariner.

Peix Fregit

El clavel

Popular

Un clavel a la medianoche
brillaba sobre tu pecho,
dime niña lo que has hecho
de aquella bella flor.

Conchita me has olvidado
y tu amor se lo ha llevado el viento,
ayer, ayer con tu aliento
se calmó, se calmó mi dolor.

¡Ay! de la flor brillante
que lo bueno poco dura,
de tu hermosura siento el vaivén
de tu gran belleza.

Hoy te muestras ufana
que será de ti el mañana
lo que hoy es el clavel.

Mar endins

Lletra i música: Salvador Donato

Quan la mort m'arribi
mar endins o terra enllà
voldria tenir els teus braços
o les ones de la mar.

Mar endins les veles blanques
cançons de vells mariners
ardits i valents ells canten
la barca es mou dolçament.

Melangia de la terra,
ulls bonics a recordar,
ja vinc estimada meva
amb quina pena deixo la mar.

Trobaré en els teus llavis
la dolçor d'un gran amor,
no vull que estiguis gelosa
perquè la mar la porto en el
cor.

Mar endins les veles blanques
cançons de vells mariners
ardits i valents ells canten
la barca es mou dolçament.

De petit jo ja estimava
aquest mar tan blau tan gran,
l'amor ara el comparteixo
amb ell i amb tu nina del meu
cor.

Quan estic en els teus braços
en la barca dins la mar
el temps jo parar voldria
i així per sempre poder-me
estar.

Mar endins les veles blanques
cançons de vells mariners
ardits i valents ells canten
la barca es mou dolçament.

Terra Endins

Tamariu

Lletra: Narcisa Oliver. Música: Josep Bastons

De l'horitzó la ratlla ben
traçada,
ja la teranyina daurada pel sol
romp,
que en terra és fosc, que enca-
ra és matinada,
però a les Coves d'en Gispert
ja hi neix el sol.

Va poc a poc, avança carre-
gada,
les gavines la segueixen amb
gran vol.
La mar està molt quieta i és
gelada,
l'aire marí ens promet un dia
bo.

De la platja l'he vist arribar
i en silenci d'un matí d'estiu
he sentit els mariners cantar
una havanera a Tamariu.

Quan neix el sol a Tamariu
de l'iris va prenent els colors,
la gavina deixa son niu
i la mimosa obre ses flors.

La mar les roques va besant,
el cor somnia un cant joliu,
és aquell cant que surt del
mar.

Que n'ets de bella, Tamariu!

De la platja l'he vist arribar
i en silenci d'un matí d'estiu
he sentit els mariners cantar
una havanera a Tamariu.

Quan neix el sol a Tamariu
de l'iris va prenent els colors,
la gavina deixa son niu
i la mimosa obre ses flors.

La mar les roques va besant,
el cor somnia un cant joliu,
és aquell cant que surt del
mar.

Que n'ets de bella, Tamariu!

La barca abandonada

Lletra: Josep Mª Ministral. Música: Salvador Dabau

Un llagut desballestat
retut pel vent i l'oratge,
vell corsari de la mar
ara dorm sobre la platja.

Com desferra el costellam,
té la fusta ben corcada
tot el casc s'està esberlant
tot el casc s'està esberlant,
sols en queda la carcassa.

Qui diria que altra temps
era el rei de la mar brava
i solcava ell llarg camí
de Garbí a Tramuntana.

On sou ara mariners
amics meus que jo embarcava,
i la canya del timó,
que amb mà ferma
governàveu.

Que s'ha fet d'aquells valents,
que a la lluna li cantaven.
Ai! torneu-me mar endins
amb la vela desplegada.
Ai! torneu-me mar endins
amb la vela desplegada.

Un vailet se'n compadí
i acostant-se a la carcassa
«no ploris més!» li va dir,
tornaràs a la mar blava.

El teu nom jo posaré
a la proa de ma planxa
i amb lletra d'or que dirà
i amb lletra d'or que dirà:
sóc l'Estel de Matinada.

Jo seré ton mariner,
vella barca abandonada
i amb la vela volarem
altre cop per les onades.

On sou ara mariners
amics meus que jo embarcava,
i la canya del timó,
que amb mà ferma
governàveu.

Que s'ha fet d'aquells valents,
que a la lluna li cantaven.
Ai! torneu-me mar endins
amb la vela desplegada.
Ai! torneu-me mar endins
amb la vela desplegada.

Terra Endins

Blancas como palomas

Lletra i música: Luis Arámbaru

Blancas como palomas,
las velas tersas de mi
barquilla,

ríen acariciadas
por las blanduras de suaves
brisas.

Corre, que el sol de mayo
sobre las olas se va a ocultar.

Boga, barquilla pronta, hacia
tu puerto,
Boga, barquilla pronta, la
noche oscura te va a ocultar.

Cuando brilla la Luna
allá sobre la mar
barquilla solitaria
te veo naufragar.

Qué triste es ya mi vida,
madre sin ti me quedo,
qué triste es ya mi vida
barquilla si naufragas,
me alejo tristemente
pensando solo en ti.

Cuando brilla la luna

allá sobre la mar
barquilla solitaria
te veo naufragar.

Qué triste es ya mi vida,
madre sin ti me quedo,
qué triste es ya mi vida
barquilla si naufragas,
me alejo tristemente
pensando solo en ti.

¡Pensando en ti mi amor!

Lola la tavernera

Lletra: Carles Casanovas. Música: Josep Bastons

Ja de negra nit, buscant
aixopluc, entra a la taverna
el vent i la pluja van
malmenant dies de tardor,
mariner jove, tibat i fort
amb fulard negre lligat al coll
alt, roda-soques, perdonavides
i adulator.

Corre, Lola, posa'm un got
de vi,
i et cantaré una cançó.

I mentre li canta una havanera
amb la guitarra
ella mou el cul, balanceja els
pits, xiscla una rialla
i mirant coqueta pica l'ullet al
noi de Calella,
gronxolant el cos, marcant el
compàs d'aquella havanera.

El teu cos m'encén, el teu cos
em pot, mulateta bella,
jo t'estimaré fins la fi del
temps, si tu vols ser meva.
I la bella Lola, llença el
davantal,
mans a la cintura, balla amb
soltura, pel seu amant.

Quan arriba el vespre la
tavernera encisadora
espera el galant que com cada
nit, l'ha d'enamorar
amb la guitarra i un got de vi
cantarà alegre tota la nit
canons de Cuba, cants de
mulates i blau marí.

Corre, Lola, posa'm un got
de vi,
i et canto tota la nit.

I mentre li canta una havanera
amb la guitarra
ella mou el cul, balanceja els
pits, xiscla una rialla
i mirant coqueta pica l'ullet al
noi de Calella,
gronxolant el cos, marcant el
compàs d'aquella havanera.

El teu cos m'encén, el teu cos
em pot, mulateta bella,
jo t'estimaré fins la fi del
temps, si tu vols ser meva.
I la bella Lola, llença el
davantal,
mans a la cintura, balla amb
soltura, pel seu amant.

Terra Endins

Salió de Jamaica

Popular

Salió de Jamaica rumbo a Nueva York,
un barco velero, un barco velero cargado de ron.

En medio del mar el barco se hundió,
La culpa la tuvo el señor capitán que se emborrachó.

No siento el barco, no siento el barco que se perdió...
Siento el piloto, siento el piloto y la tripulación.
Pobres marinos, pobres pedazos del corazón...
que la mar brava, que la mar brava se los llevó.

Señor Capitán déjeme subir, a izar la bandera
del palo más alto de su bregantín
que quiero mirar del Palo Mayor si en el puerto se halla
si en el puerto se halla esperando mi amor.

Malalt d'amor

Lletra: Carles Casanovas. Música: Emili Juanals

Si del mar tu fossis les onades
jo en voldria ser el rocam
i esperar les teves abraçades
amb esquitxos de salanc.

I si fossis el mar blau
jo en voldria ser la nau
que navega el teu cos
pam a pam, com un amant gelós.

Perquè em sé malalt d'amor
si tu no hi ets,
perquè enyoro el teu besar
si tu te'n vas,
per això i per molt més
vull saber-te sempre al meu costat.

Si del cel tu fossis les estrelles
jo en voldria ésser la nit
per poder lluir-les molt més belles
dibuixades al meu pit.

I si tu fossis veler
jo em faria mariner
per tenir ben a prop
el teu cor, quan bufi vent de grop.

Perquè em sé malalt d'amor
si tu no hi ets,
perquè enyoro el teu besar
si tu te'n vas,
per això i per molt més
vull saber-te sempre al meu costat.

Port Bo

Barcarola

Popular

Lindo marinerito guía la nave,
guía la nave con rumbo hacia el mar.
Verás que una frágil barquilla
va a navegar, va a navegar...

Mira, mira, mira cuantos buques
se concentran en el mar
y verás que mi barquilla
ya no puede navegar.

Barcarola de mi vida
ya no te puedo olvidar
tu eres mi dicha querida
mi ilusión es navegar.

Tu eres linda barcarola
que bogas con tanto afán
y va siguiendo las olas
al vergel de tu beldad.

El capità

Lletra: Carles Casanovas. Música: Antoni Mas.

Quan naveguis de bolina, sota el glop, orsant la nau.
Quan la boira sigui espessa i el redós quedi llunyà.
Quan terregis entre lloses, perquè el vent és massa fort.
Quan el cel no té resposta, llavors sabràs el que costa
menar la nau fins a port.

Que senzill ser Capità quan el vent bufa de popa,
quan no hi ha esculls a tocar, quan la pesca és generosa.
Que senzill ser Capità sota estrelles i a coberta,
tot singlant per mar oberta i amb la lluna per fanal.

Quan el far no et sigui guia perquè no volen els Déus.
Quan l'onada trenqui a sobre, quan et costi estar dempeus.
Quan la mar brami gelosa i tremoli tot el casc,
quan la força et sigui escassa, llavors sabràs quina traça
li cal a un bon capità.

Que senzill ser Capità quan el vent bufa de popa,
quan no hi ha esculls a tocar, quan la pesca és generosa.
Que senzill ser Capità sota estrelles i a coberta,
tot singlant per mar oberta i amb la lluna per fanal.

Quan la mar dorm encalmada,
quan Neptú fa migdiada,
jo també sóc Capità.

Lejos de ti

Lletra: A. Alcalde Valladares. Música: Pablo Perlado

Cruzando el mar noche y día
voy buscando del viento
su silbido al chocar.

Y en mi frágil barquilla, que cruza ligera,
voy buscando otra playa
en que pueda vivir sin amar.

Lejos de ti podré olvidarte,
sólo en un sueño yo te veré...
y en dulce paz, tranquila el alma,
no amando nunca, feliz seré.

Mariner de terra endins

Lletra: Narcisa Oliver. Música: Josep Bastons

Vaig conèixer un vell pastor
que ses ovelles manava
cada jorn de sol a sol
de sa flauta acompanyant,
eixa tonada cantava,
eixa tonada cantava:

Com serà el mar?,
serà blau i gran com diuen?
serà veritat que de nit
és com la plata?
Tothom qui el veu,
es queda ple d'enyorança.
Digue'm tu, sol,
que vens d'una altra contrada,
has vist el mar?

Tota la vida he viscut,
Aquí, del pla a la muntanya,
i fer diners no he pogut
per ver la costa llunyana.
Sé que hi ha un Mediterrà
que en té l'encís de donzella,
sé que hi ha barques de vela.
sé que hi ha mar a Calella,
on las ones van i venen
al compàs de l'havanera.

Com serà el mar?,
serà blau i gran com diuen?
serà veritat que de nit
és com la plata?
Tothom qui el veu,
es queda ple d'enyorança.
Digue'm tu, sol,
que vens d'una altra contrada,
has vist el mar?

Tota la vida he viscut
aquí del pla a la muntanya,
i fer diners no he pogut
per ver la costa llunyana.
Sé que hi ha un Mediterrà
que en té l'encís de donzella.
Sé que hi ha barques de vela.
Sé que hi ha mar a Calella,
on las ones van i venen
al compàs de l'havanera.

Però jo mai no he vist el mar!

Cants conjunts

La bella Lola

Popular

Después de un año de no ver tierra,
porque la guerra me lo impidió,
me fui al puerto donde se hallaba
la que adoraba mi corazón...

¡Ay! que placer, sentía yo,
cuando en la playa
sacó el pañuelo y me saludó,
pero después, llegó hacia mí,
me dio un abrazo
y en aquel lazo creí morir...

Cuando en la playa la bella Lola,
su larga cola luciendo va,
los marineros se vuelven locos
y hasta el piloto pierde el compás.

¡Ay! que placer, sentía yo,
cuando en la playa
sacó el pañuelo y me saludó,
pero después, llegó hacia mí,
me dio un abrazo
y en aquel lazo creí morir...

La cubanita lloraba triste,
de verse sola y en alta mar,
y el marinero la consolaba:
no llores Lola, no llores más..

¡Ay! que placer, sentía yo,
cuando en la playa
sacó el pañuelo y me saludó,
pero después, llegó hacia mí,
me dio un abrazo
y en aquel lazo creí morir...

Cants conjunts

La gavina

Lletra i música: Frederic Sirés

Oh, gavina voladora,
que voleies sobre el mar,
i al pas del vent, mar enfora,
vas volant fins arribar

a la platja assolellada,
platja de dolços records,
on dia i nit hi fa estada
la nina dels meus amors.

Quan la vegis sola,
Prop (de) la quieta onada,
Don-li la besada
que li envio
més fervent.

Digue-li que sento
dolça melangia
i que penso en ella
en tot moment.

Oh! Si igual que tu, gavina,
el mar pogués jo travessar
fins (a) arribar a la platja,
on tan dolç és recordar

i veure la imatge bruna
en un suau despertar
de la nina que entre somnis
és tan grat acariciar.

Quan la vegis sola,
Prop (de) la quieta onada,
Don-li la besada,
que li envio
més fervent.

Digue-li que sento
dolça melangia
i que penso en ella
en tot moment.

Cants conjunts

Organitza

Amb el suport de

Autora de l'obra del cartell d'enguany: Montserrat Abril

Disseny: Gràfic Art Studio

www.havanerescalella.cat

Tel. 972 300 228

els bons cremats es fan amb ron pujol

**Ron
Pujol**